

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1893 til 31te Marts 1894.

Finansministeren (Estrup): Jeg tager ikke Ordet i Dag for at yde noget Bidrag til at stille Horostopet for det foreliggende Forslag. Jeg vil ikke udtale nogen Mening om Sandsynligheden for, at der paa Grundlag af dette Forslag vil blive tilvejebragt en regelmæssig Finanslov for næste Aar. Kun vil jeg sige det, at dersom der ikke bliver tilvejebragt en regelmæssig Finanslov paa Grundlag af det her foreliggende Forslag, saa er det efter min Overbevisning ikke Forslagets Skyld. Heller ikke har jeg taget Ordet i Dag for at modsigde de meget stærke Udtalelser af storpolitisk Indhold fra ærede Medlemmer lige over for mig. De ere jo i Virkeligheden kun Gentagelser af, hvad vi i en Række af Aar have været vante til at høre fremført af en anerkendt Høding for et stærkt Parti her i dette Ting, uden at disse Udtalelser i de senere Aar førte til nogen alvorlig Modsigelse eller Diskussion. Jeg tror, at de samme Grunde, som have foranlediget, at man ikke den Gang i de foregaaende Aar lige over for denne anerkendte Høding optog paa ny en storpolitisk Diskussion, ere til Stede over for de ikke saa Udtalelser i samme Retning, som vi have hørt. Jeg kan godt forstaa, at ærede Medlemmer kunne føle en vis Trang til at udtale deres Trostbefendelse i saa Henseende, men det forekommer mig ikke, at dette kan foranledige os andre til at optage paa ny en ørkesløs Diskussion om Punkter, hvor det har vist sig, at man trods megen Forhandling og megen Debatteren dog ikke har kunnet overbevise sine Modstandere, at der altsaa ikke er kommet noget virkelig positivt Resultat af Diskussionen. Jeg har taget Ordet for nu paa Forhandlingens fjerde Dag at svare paa Spørgsmaal, der ere blevne stillede til mig, og gøre nogle Bemærkninger foranledigede ved enkelte Udtalelser, der ere fremkomne i de foregaaende Dage, før disse Spørgsmaal og disse Bemærkninger skulde være gaaede Tinget i Glemme.

Der har fra flere Steder været udtalt en Tilfredshed over, at det foreliggende Forslag viser eller bebuder et Overskud for det kommende Finansaar, og man er fremkommen med forskellige Anvisninger paa, hvorledes dette Overskud henigtsmæssigt kunde anvendes. Det forekommer mig dog, at her kunde man med

rette anvende det gamle Ord, at man ikke gerne skal følge Huden, før man har fældet Bjørnen. Jeg tror, det vilde være ret hensigtsmæssigt først at se, om der virkelig kommer et Overskud, før man vil disponere over det til Skattelettelser eller til Anvendelse til Færnbanebygninger eller andre produktive Formaal. Allerede ved Fremlæggelsen her i Tinget af Finanslovsforslaget gjorde jeg opmærksom paa, at dette kalkulerede Overskud paa omtrent 1,300,000 Kr. skuldes i det væsentlige det, at man har været nødt til, naar man vilde følge de gamle Beregninger, at opføre de forventede Toldindtægter med et overraskende stort Beløb. Jeg tror, jeg kan bruge det Udtryk overraskende stort, thi jeg antager, det har været ikke blot for mig men for alle Tingets Medlemmer overraskende at se, at Toldindtægterne i de sidste kendte 12 Maaneder have naaet et saadant Beløb, som de virkelig have. Men at gøre Regning paa, sikker Regning paa — som det maatte være, naar derpaa skulde begrundes Skattenedsættelser — at dette Overskud skulde komme ind, forekommer mig vilde være Topmaalet af Vefindighed. Det vilde være at gøre sikker Regning paa, at Toldindtægterne i de 12 Maaneder fra 1ste April 1893 til 31te Marts 1894 skulde i det mindste blive lige saa store, som Toldindtægterne have været i det tyve Maaneder forudliggende Aar fra 1ste August 1891 til 1ste August 1892 — noget, som der i Virkeligheden knap kan siges at være nogen Sandsynlighed, end sige nogen Visshed for. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) ønskede Forklaring over det for ham og vistnok for mange andre overraskende i, at man ved Beregningen af den forventede Toldindtægt for det kommende Finansaar paa Basis af, hvad Toldindtægterne virkelig have været i de 12 Maaneder fra 1ste August 1891 til 31te Juli 1892, har maattet fradrage omtrent 1,900,000 Kr. paa Grund af den Merindtægt, som Suffer og Stenolie have givet blot for de 2 Maaneder August og September 1891. Jeg forstaaer meget godt, at det har været overraskende for det ærede Medlem, og antager, at det har været det for de fleste andre ærede Medlemmer i dette Ting, og jeg skal derfor tillade mig at give fuldstændig Oplysning om, hvorledes dette Fradrag fremkommer. Jeg har tidligere, i ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget, gjort opmærksom paa, at dersom vi i hele det forløbne Finansaar kun havde haft den Toldindtægt af Suffer og Stenolie, som Loven af 1ste April 1891 bestemmer, vilde være